

Offentliggjort første gang i *Grundtvigs Værker* version 1.23, maj 2024

Denne pdf er en læseversion af værket uden kommentarer. Værket findes digitalt med punktkommentarer, indledning, tekstredegørelse og faksimiler på www.grundtvigsværker.dk

Tekstkilder

A *Førstetrykket*, 1848 (SJ: 923)

Teksten er etableret af Niels Riisager

Punktkommentarer og indledning er skrevet af Niels Riisager, redigeret af Krista Stinne Greve Rasmussen og dr.phil. Henrik Yde

Tekstredegørelse er skrevet af Niels Riisager, redigeret af Krista Stinne Greve Rasmussen og Steen Tullberg

Tilsyn ved punktkommentarer og indledning Steen Tullberg

PDF ved Kim Steen Ravn

Copyright: *Grundtvigs Værker* 2024

[A:1]

Om Jyllands Befrielse.

Gjort Gjerning staaer ikke til Ændring, og det nytter da ikke videre at tale om, *hvorvidt Jyllands Besættelse* af Fjenden kunde være forebygget eller dog gjort ham *stridig*, det nytter ikke engang at tale om, hvorvidt det var *nødvendigt*, at *Hekla* skulde sprude Ild ind i *Jylland* og dermed opægge Fjenden ei blot til at bombardere *Middelfart*, men Ingen veed, til *hvormegen* Haardhed og Grusomhed mod det arme *Jylland*, som er *værgeløst* i hans Haand.

At man derimod i *Kjøbenhavn* synes saa ligegyldig ved alt dette, at man, langt fra at tale om den snarest mulige Landgang med al vor Styrke til *Jyllands Befrielse*, snarere lykønsker os til, at *Fjenden* ret skal sætte sig *fast i Jylland*, for at han des vissere kan blive afskaaret, naar *Svenskerne* kommer, det er sønderknusende for det *Danske Hjerte*.

Vil man virkelig spørge, om vi skal gaae over og lade os *slagte i Jylland* til ingen Nytte; da maa jeg virkelig svare: ja, naturligviis, *ligesom* vore Løveunger ved *Dannevirke* nys lod sig *slagte* for gamle *Danmark*, efter *Hverdagssnak*, til ingen Nytte, og *ligesom* de troe og kække *Jyder* saa tit har ladet sig *slagte* paa *Øerne* og paa *Havet*,

til ingen anden kiendelig Nytte end et gyldigt Beviis paa, at det *Danske Folk* hængte ordenlig sammen til at staae Last og Brast med hinanden til sidste Mand!

Neppe har Nogen følt sig dybere bevæget end jeg ved den *fostbroderlige Røst* fra vore *Nordiske Grander*, og neppe er Nogen mere overbeviist om, at vi høilig kan have den fostbroderlige Hjelp behov i den store *Tydske Krig*, hvis Maal og Ende Ingen veed, men hverken var vi Hjelpen værd, ikke heller kunde den i Grunden nytte os, dersom vi havde tabt den *Danske Fædernelandskjærlighed*, der lader os føle, at vi har vore *Fædre* og *Mødre*, *Brødre* og *Søstre*, *Koner* og *Børn* i alle de Landskaber, som fra *Arilds Tid* har i *Danmarks* Navn og for *Danmarks* Skyld døiet ondt og godt med hverandre.

Jeg siger derfor reent ud, at det er enten hjerteløst tænkt eller tankeløst sagt, at vi, naar vi har en Styrke, der kan rykke i Marken, skulde *koldsindig* beregne, om vi ikke, ved at opsætte *Jyllands*, det *forladte*, *trofaste* *Jyllands Befrielse*, til vi kunde naae den for *lidt bedre Kiøb*; thi faaer *Nørre-Jylland* det *Indtryk*, at vi betragter det som en nøgen, ubefolket Hede, eller dog som et *halvfremmed* Land, vi ikke vil *vove stort* for at vinde tilbage, da har vi *tabt* *Jyllands Hjerte*, og det kan hverken vore *Nordiske Fostbrødre* eller al Verdens Magt enten tilbagevinde eller erstatte os.

Derfor raader den *Danske Fornuft*, der altid, ligesom vor Herre, seer *først* paa *Hjertet*, til at vove alt, *saasnart* som mueligt, for at *befrie Nørre-Jylland*, thi selv om det for Øieblikket *mislykkedes*, saa *sikkrede* vi os derved dog Besiddelsen af *Jyllands Hjerte*, som ikke blot maa være hele *Danmark* dyrebart, men uskatteerligt.

[A:2] Men *hvorfor* skulde vi tænke, det vilde *mislykkes*? Tvivler Nogen af os om, at *hvor* vi end fandt det raadeligst at begynde, vilde alle *Jyder* som *Een reise sig* med Glæde, *slaae til* med hvad der faldt dem bedst i Haanden og *holde ud* til sidste Blodsdraabe? Og er der da ikke den høieste Rimelighed for, at med *Guds Hjelp*, som det vistnok er Galskab at glemme, hver en *Preusser*, der ikke blev liggende paa Veien, enten *snart* kom over *Koldingaa*, eller gik til Hvile i den!

Derfor, har gamle *Danmark* endnu Lyst til at *leve* og see *gode* Dage, da kæmpe *Danmark* som en *Løve* for *Nørre-Jylland*, hvordan det saa end skal gaae med Resten, thi *uden* *Nørre-Jylland* er der *intet* *Danmarks Rige*, og *Riget* maa dog *være tilstede*, for at kunne afgjøre sit *Mellemværende* med andre Riger og Lande!

Den 11. Mai 1848.

N. F. S. Grundtvig.

Trykt hos **J. D. Qvist.**